

'Hebt gij mij lief?' (Johannes 21)

'De liefde kan niet altijd van één kant komen.'

In dit bekende gezegde is het geheim van de alchemie van de liefde uitgedrukt. Liefde moet je niet alleen geven, maar ook leren ontvangen. Pas door de wisselwerking van beide, geven en ontvangen, ontstaat iets nieuws wat geen van beide betrokkenen alleen tot stand had kunnen brengen. Dat noem je alchemie: het begin van een nieuwe schepping.

Sommige mensen willen alleen maar liefde ontvangen - en het is nooit genoeg. Anderen kunnen alleen maar geven, zodat je wordt bedolven onder een overvloed en er geen ruimte overblijft voor jezelf. In de schaduw van zulke mensen, begaafd met een glanzend charisma, kun je je klein en onbeduidend voelen.

Christus geeft een liefde die al het menselijke voorstellingsvermogen te boven gaat. De mensen die het zelf ervaren hebben zeggen: Zijn liefde is vertrouwd met alles wat ik gedaan heb in mijn leven, alles wat ik misdaan heb - en desondanks houdt Hij van mij. Daarom wordt Christus de leraar van de mensenliefde genoemd. Maar Hij schenkt niet alleen zijn liefde; Hij vraagt ook aan ieder van ons:

'Heb je mij meer lief dan alle anderen?'

En als wij, net als Petrus, niet in staat zijn om hem onvoorwaardelijke liefde te schenken, dan vraagt Hij bescheidener: 'Heb je mij lief?'

En als wij, net als Petrus, ook daartoe niet in staat zijn, vraagt Hij tenslotte: 'Ben je mijn vriend?'

Dat doet Hij ter wille van ons - want in Zijn liefde voor het onvolmaakte is zelfs onze gebrekkige vriendschap voor hem een onmisbaar geschenk.

De liefde kan niet altijd van één kant komen.

Kan ik hem iets geven?

Bastiaan Baan / 27 december 2020

Toelichting bij de tekst Johannes 21: 15 - 18.

In veel Bijbelvertalingen is de tekst niet correct vertaald. Het lijkt er op of de Opgestane drie keer bijna hetzelfde vraagt aan Petrus: 'Heb je mij waarlijk lief, meer dan hen?' 'Heb je mij waarlijk lief?' 'Heb je mij lief?' (Vertaling Nederlands Bijbelgenootschap) Bovendien lijkt het er in deze vertalingen op dat Petrus tot drie keer toe hetzelfde antwoord geeft als de vraag die gesteld wordt: 'Gij weet dat ik U lief heb.'

Echter: In de eerste vraag spreekt Christus over de hoogste vorm van liefde (Grieks: agapē): 'Hebt gij mij meer lief dan zij?' Petrus, die niet in staat is om deze onvoorwaardelijke liefde te schenken, antwoordt tot drie keer toe: 'Gij weet dat ik Uw vriend ben.' (Grieks: fileo) De tweede keer vraagt Christus niet meer naar de liefde 'meer dan alle anderen', maar naar de onzelfzuchtige liefde zonder de vergelijking met alle andere leerlingen" 'Hebt gij mij lief?' Weer kan Petrus niets anders schenken dan filia, vriendschap.

De derde keer vraagt Christus hem - wetend, dat Petrus tot niet meer in staat is - om vriendschap. Dat is zijn onvoorwaardelijke liefde voor het onvolmaakte.

Met deze drie vragen wordt Petrus in zekere zin verlost van zijn drievoudige verloochening. En om het verband tussen deze twee gebeurtenissen aan te duiden vermeldt Johannes: Er brandde een kolenvuur (Grieks: 'anthrakia'): de enige twee keren dat dit woord in het Nieuwe Testament voorkomt (Johannes 18: 18 en Johannes 21: 9).